

המביא פרק רביעי ביצה

ען משפט
נֶר מָצֹה

מג'ז פלטפורם

היליער פפי ניגל הרכז מטכטן
ות כדרומה נסמן עדכ רחלוי
סקן דבנונו לינו קוגען:
א טמא דלא מוצי מהדור. וו"ת
עג ג מ"ז צ"ס כ"ב גב'ת
עג ג מ"ז צ"ס כ"ב גב'ת
עג ג מ"ז צ"ס כ"ב גב'ת
עד ד מ"ז פ"א ס"ס כב'ת
(וכ) א"כ נ"ב ש"ש ע"ז
ע"ז ס"מ ס"ל ק"ש
קד' עה ה"ז פ"ג ס"ס כב'ת
ב' ו"ס"ע פ"ק פ"מ
ס"ל ס"מ כב'ת:

והלא מותרו חורר. ולכדי
כמול גל גל קשו
למחוי מותר ולחדר
רישא בעשן שחור ונברן גל גן
וועלן מופרו קו. כי מית למשה דקניעתו מוסד דגורה קול
ובางלו טפי נעל לארצה מן בטבב כחול וויתן לפניו דמחיו דקניע ליה
נכלה מוגה לא נכר הילא לאחיה לסתור קסום מהל חילומו
למקום שמנת מסך פה עד צמיעין ליה גל גל גל גן
נכלה קמיימת ולל עין עד דגורה גל גן
מעסך גל מקנע: משפטן. כי גדול
טונרין זו למ זיטים כדי זיקמתמו
דאמר כל היכא רמותרו חורר לא קבע רתנן^ט
הנטול זיתים מן המעטן טובל אחת אחת
במלח ואוכבל ואם טובל ונתרן לפניו עשרה
חביר ר' א' אמר בדורשנו מהבו סייר מז

המוחדר והוין בה מאי שנא רישא ומאי
שנא סיפה וא"ר אבוחו רישא במעטן מהר
ונברא טמא דלא מצוי מהדר לה סיפה
במעטן טמא נברא טמא דמצוי מהדר לה
מןירין נמי במקצת מהר וnbrא טמא
דלא מצוי מהדר לה והלא מוחזרין ועומדין
הן אלא אמר רב שמי בר איש ר"א קא
אמרת רב אליער לטעמיה ואמרת הרומה
קבעה וכ"ש שבת דתנין פירות שחרמן עד
שלא נגמלה מלאתן ר"א אוסר לאוכל
מהן עריא וחכמים מתירין ת"ש מסיפא
וחכ"א עוז שרים ויאמר מבאן עוד כאן
טעמא דעת' שבשבועית דלאו בר עשרוי
ההוא הא בשאר שנ שבוע רבבי עשרוי
ניינהו אסורים מ"ט לאו מושם דשבת קבעה
לא שאני התרם בין ואמר מבאן עוד כאן אני
אוכל למחר קבע ליה אי הבי Mai אריא
שבת אפייל בחול נמי האה קמ"ל ידטבל
מוכן הוא אצל שבת שם עבר ותקנו
ARTHOKIN ורמיהו יהיה אוכל באשכול ונכנס
מננה לתעד ר"א אומר גמור רב' הושע
אומר לא: יגמר השכה בליל שבת ר"א
אומר יגמר ר' יהושע אומר לא יגמר החם
ברקחתי טמא ר' נתן אומר לא כשהAMDר ר"א
יגמור בחזר יגמר אלא יוציא חוץ ויגמור
ולא כהשмар (ט) ר"ג יגמר בשבת יגמר אלא
ממחין למוציא שבת ויגמור כי אהר רבנן א"ר
יוחנן אהדר שבת ואחד תרומה ואחד חזר
ואחד מחק כולין איי, קובען אלא ברכר
שנוגראה מלאתן שבת לאפקוי מדרהיל דתניא
המעמר פירות מקום למקום ^{וילקזור} וקדש
עליהם הום א"ר יהודה היל לעצמו אוסר
חזר

פָּרֹתָה מִמְּקוֹם לְפָקָד
פרקosh עליהן הום אידי יהוה היל עצמו אוסף, וסידוך וקדש עליהן הוות, שבע מניה דבר שלא נגורה מלאכטו [חוואן], אך נגורה מלאכטו מאוי אידייה קדשה שבת אפיו בחול נגורה מלאכטו אמור.

⁴⁶) שם נפוחה הילאה כי ווילס מוקטעה למחמות פ' ג'.

יעודו. דלע' מועלן מל' גדרו. כענמלה ווילן נך חורה גודלה מז' דרכ' פ' ברגלו נטהמו' גל' מקכ' ס' גל' געל געל: **אללא** אמר רב בר שמ' ובר. וזה נ' ל' היליג' קוגע' סנט' חיליג' כל' געל גנמלה מל' חטמו' גנו' גאנ' מרומה' האג' נדען דמתהין גי' מרומה' גל' ייענן גי' סכת': **חרא** שט' ביבט'. דלע' פליינ' לגאנ' היל' דוק' דוק' נכאר': [**שאנני** התם ביז'ן רדאָר טבאָן] וככל גל' צי'ן למפק' וככל מומכו' חוח דלען' ליט' לאַס' ק' ק' ניכר' צילשלאָס מומכו' קוונ': **רב' אַיעַזְרָאָרְבָּר** גיבור' בשבת' אַלְאָס' כי' וו' מ' מס' מתחיקות' סטער'ו דלענ' מל' חט' כט' האהילכל'ו וו' זומ' דהאט' ימדוז' היל' חיליל' סכת' האג' האג' גל' גאנ' לאַס' לנט' פֿעַמִּים' כפ' לאַס' צ' לי' נמי דאס' מיר' נמלעיס' לאַגנמלה מל' חט' ק' גל' ק' נמי' **צאל'ס'ון** געל גנמלה מל' חט'ם: **אַחֲרֵי** שכ' (**ו' אַינְגָןְ קֹובָעָןְ וּבָרְ אַינְגָןְ**) קובע אַלְאָ בבר' שנגנברה טלאָבtag. וו'ס' מל' מה' נס' ק' מינ' צי'ן דל' גווע' אל' נדכ' סנתמלה מל' חט'מו' ייל' ניפק' מינ' דקונגען פֿאַקְוּדְ קֹודָס' וו'היט' פֿי' ק'כ' **שבת' לאַפְּאַקְוּדְ** ק' ס' ק' דאַר' מ' גאנעט' גל' פֿעַמִּים' מדרני הילשור דהמ' קוגע' פ' נדכ' געל גנמלה מל' חט'מו' וו'ס' ק'ס' גל' נקוט'ס' מס' דל'ו' נוינט' ס'ו'ו' דענלו' ס'י' לה' גל'ס' כמ'ו' דצמומי' טו' וו' מ' קה'ל' דל' חרומות' לפלוק' מדרני' היליעו' דל' געל גנמלה' גונט'ס' גאנער' דנד' געל גנמלה' גל' היליש'ר': **אל'ל' המבי'א**

המותר והוין בה מאי שנא רישא ומאי
 שנא סיפה וא"ר אבוחו רישא במעטן מהר
 ונברא טמא דלא מצוי מהדר לה טמא
 במעתן טמא ונברא טמא מצוי מהדר לה
 מונחיתן נמי במקצת מהר וגברא טמא
 דלא מצוי מהדר לה והלא מוחוריין ועומדין
 הן אלא אמר רב שמי בר איש ר' א קא
 אמרה רב אליעזר לטעמיה ואמר הרומה
 קבועה וכ"ש שבת דתנין פירות שחדרן עד
 שלא גמורה מלאתן ר' א אוסר לאכול
 מהן עריא וחכמים מתירין ת"ש מסיפא
 וחכ' א עוז שרים ויאמר מכאן ועד כאן
 טעמא דע"ש בשביעית דלאו בר עשרוי
 הואר בא בשאר שנ שבוע רבבי עשרוי
 נינחו אסורים מ"ט לאו מושב רשות קבעה
 לא שאני החם כין ואמר מכאן ועד כאן אני
 אוכל למהדר קבע ליה אי הבי Mai אריא
 שבת אפייל בחול נמי הא קמ"ל ידטבל
 מוכן הוא אצל שבת שם עיר ותקנו
 מתקון ורמיהו היה אוכל באשכול ונכנס
 מגנה לחתעד ר' א אמר גמור רבוי הושע
 אמר לא גמור השכה בליל שבת ר' א
 אמר גמור ר' יהושע אמר לא גמור החם
 בדקתי טעמא ר' נתן אמר לא כשהאמר ר' א
 גמור בחזר גמור אלא יוצא חוץ וגמר
 ולא בשאמור (ט) ר' גמור בשבת גמור אלא
 ממתרן למוציא שבת וגמר כי אהר רבנן א"ר
 יהונן אהדר שבת ואחד תרומה ואחד חזר
 ואחד מחק כולין איי קובען אלא ברכר
 שנגמרת מלאתן שבת לאופקי מדרALLE דתניא
 "המעמר פירות מקום למקום" ^{ליקזור וקדש}
 עליהן היום א"ר יהודה הלל לעצמו אוסר
 חז"ר

נסכת מוג דלמא מילומא ^{ט"ו גפעמיס דהמר סרכומס}
 מילומכו קנקעס ^{ף"ז נסכל נגמלס מילומכו:}
 קנקעס דבז כל גמל נגלה מילומכו אלה
 הנכינס תרומתו נסcker ניליכת
 עשרה זע צפירות צל מליטות: ^{ט"ז צבז. דחמיון היליכת.}
 מילומכו פלני נסכת: ^{ט"ז}
 מילומכו פלני זע צבז. דחמיון היליכת
 מילומכו פלני זע צבז. דחמיון היליכת
 מילומכו פלני זע צבז. דחמיון היליכת

מוכר שפה אחד והשחה בילוי
שהה, ואילו אמר אברם
אי נטל, כן שמהס
בדור הראשון ואילו, ואיך
אלירון גמור לאלו כותב
שבת, ומושען החם דרכו
ר' גונן בריהלמי, ותני
ויבא ר' יונה, ותני
ר' ר' קון לא שאמר
אליעזר משומש שהחיה
בשככל בדורותיו, יגואר,
אליאן אליעזר שבח
ימתחן עד מזגאי שבת
וובאה, ש"ט באל סכתה
לא, שם שמת בקעה
שבת כי הארי מוגן. א"ר
ישעון אמר רב כתבת ואחד
משרבת מהר ואחד מהר
מקתק. قولין אין קובעין
אליאן ברבר שנזכרוה
מאולן, דרייא המעריך
טהלל,